

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3136/2019. (VI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.20.788/2018/13. számú részítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdálkodó szervezet jogi képviselője (dr. Bencze Bálint, 1136 Budapest, Raoul Wallenberg utca 7.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordul az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – aki az egyedi ügyben felperesként vett részt – az egyedi ügy I. rendű alperesével 3 890 000 EUR összegű átalánydíj értékben vállalkozási szerződést kötött 2011. július 12-én (a továbbiakban: vállalkozási szerződés), melynek tárgya az I. rendű alperes 1. számú kohójának felújításához szükséges komplett tervezési és kivitelezési tervdokumentáció elkészítése, valamint a felújítás során a szerződés 1. számú melléklete szerinti kivitelezési munkái voltak. 2012. január 3-án a felek egy további szerződést is kötöttek (a továbbiakban: a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés), amelyben az indítványozó 1 975 000 EUR értékében vállalta a kohó átépítéséhez a fenék és a medence tűzálló anyagainak tervezését, gyártását és leszállítását. 2012. október 1-jén az indítványozó megrendelőként alvállalkozási szerződést kötött az egyedi ügy II. rendű alperesével 900 000 EUR vállalkozási díj értékben a vállalkozási szerződésben rögzített eredeti műszaki tartalom szerinti kivitelezési munkák elvégzésére (a továbbiakban: alvállalkozási szerződés). Az I. rendű alperes 2013. február 6-án kelt levelében kártérítési kötelezettség nélkül, azonnali hatállyal elállt a vállalkozási szerződéstől arra hivatkozással, hogy az indítványozó magatartása – az, hogy vele szemben felszámolási eljárást kezdeményezett – megsértette a jó hírét és üzleti tisztességét, továbbá a vállalkozási szerződés lehetetlenülését is eredményezte, a gazdasági válság hatására romló piaci feltételek ugyanis a műszaki tartalom csökkentését indokolták, ehhez azonban az indítványozó lehetetlen feltételeket támasztott. Az I. rendű alperes a 2013. február 13-án kelt levelével – a gazdasági válság okozta lehetetlenülésre, valamint a vállalkozási szerződés megszűnésére hivatkozva – a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződéstől is elállt.
- [3] Az indítványozó vitatta az elállás jogalapját, és keresetében kártérítés jogcímén 1 773 000 EUR és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest. Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, emellett viszontkeresetet is benyújtott, amelyben a vállalkozási szerződés részbeni érvénytelenségének megállapítását kérte elsődlegesen azért, mert az a jóerkölsbe ütközik, másodlagosan feltűnő értékaránytalanság miatt, harmadlagosan pedig tévedés jogcímén. Az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék részítéletében megállapította, hogy a vállalkozási, valamint az alvállalkozási szerződés érvénytelen, egyúttal a vállalkozási szerződést az ítélethozatalig hatályossá nyilvánította, és megállapította, hogy az I. rendű alperesnek nem áll fenn vállalkozói díjtartozása az indítványozó felé. A tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti viszontkeresetet ugyanakkor elutasította. Az indítványozó fellebbezett az elsőfokú részítélettel szemben, amelynek folytán a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta az elsőfokú ítéletnek az alvállalkozói szerződés érvénytelenségét megállapító rendelkezését, és e tekintetben a keresetet elutasította. E döntéssel szemben az I. rendű alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelynek folytán a Kúria a jogerős részítéletet hatályon kívül helyezte, a másodfokú bíróságot pedig új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [4] Mindeközben a Székesfehérvári Törvényszék elutasította az indítványozó kártérítési keresetét. Ítéletében rögzítette, hogy a vállalkozási szerződésnek a részítélet általi megszűnése önmagában nem eredményezi a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés megszűnését, illetve lehetetlenülését, azonban az indítványozó hallgatólagosan, a kapcsolódó egyeztetések során elfogadta ez utóbbi szerződés megszűnését. Az I. rendű alperesnek pedig nem volt olyan kötelezettsége, hogy új szerződést kössön, ezért az új szerződéskötés elmaradása nem alapoz

meg kártérítési felelősséget. A törvényszék azt is megállapította, hogy az indítványozó által előterjesztett bizonyítékok nem voltak alkalmasak a kár bekövetkeztének és összegének bizonyítására, ennek érdekében ugyanis szakértő kirendelése lett volna szükséges.

- [5] Ez ellen az ítélet ellen az indítványozó fellebbezett, és a Fővárosi Ítéltábla ezt a másodfokú eljárást egyesítette a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasító végzése következtében megismételt másodfokú eljárással. Az így meghozott részítéletben a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét megváltoztatta oly módon, hogy az I. rendű alperes által előterjesztett keresetet elutasította, a vállalkozási szerződés érvénytelenségét megállapító rendelkezés tekintetében a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte, és ebben a körben a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az ítéltábla emellett a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés teljesítésének lehetetlenülésére alapított kártérítési igény, valamint a pótmunkadíj iránti igény tekintetében az indítványozó keresetét elutasító rendelkezést helybenhagyta.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés teljesítésének lehetetlenülésére alapított kártérítési igény, valamint a pótmunkadíj iránti igény tekintetében kérte elsődlegesen az I. rendű alperesnek a keresettel egyező marasztalását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Kérelmében rámutatott arra, hogy soha nem fogadta el a vállalkozási szerződés módosulását, ebből következően a tűzálló anyagokra vonatkozó szerződés az eredeti tartalma szerint hatályban maradt. Emellett a polgári jog nem ismeri a szerződés hallgatólagos megszüntetésének kategóriáját. Az elutasító ítéleti rendelkezés törvénysértő, mert az I. rendű alperes nem vitatta sem a kár bekövetkeztét, sem annak összegét. A kár megállapítása nem szakkérdés, azt a perben csatolt okiratok alátámasztották, a Fővárosi Ítéltábla viszont nem indokolta ezek mellőzését, ahogyan azt sem, miért szakkérdés a kár meghatározása. A pótmunkadíj tekintetében iratellenesnek minősítette azt az ítéleti megállapítást, hogy a felek nem tekintették pótmunkának a tervmódosításokat. Az indítványozó kifogásolta, hogy a bíróságok nem vették figyelembe azt a tényt, hogy a pótmunkadíj iránti igényét levélben is jelezte, a többszöri igényérvényesítés hiánya pedig nem eredményezheti a kereset elutasítását. Kiemelte azt is, hogy a peradatokból nem vonható le az a következtetés, hogy az áttervezési díj az eredeti szerződéses díj része lenne. Az indítványozó emellett utalt az első fokon eljáró bíró elfoglaltságára, valamint arra, hogy a megismételt eljárásban ezt maga az érintett bíró jelentette be, azonban a Fővárosi Ítéltábla erre nem tért ki a másodfokú ítéletben.
- [7] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a jogerős részítélet részbeni hatályon kívül helyezését kérte, valamint annak megállapítását, hogy a vállalkozási és az alvállalkozási szerződés érvénytelen, és erre tekintettel a kereset elutasítását; másodlagosan a jogerős részítélet az elsőfokú ítéletnek az alvállalkozási szerződés érvénytelenségét kimondó rendelkezését megváltoztató, és e tekintetben az egyesített perben előterjesztett keresetet elutasító rendelkezése hatályon kívül helyezését, és helyette annak megállapítását, hogy az alvállalkozási szerződés a jóerkölcsbe ütközés miatt érvénytelen, egyúttal kérte az indítványozó keresetének elutasítását vagy az első-, illetve másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását; harmadlagosan pedig a jogerős részítélet felülvizsgálattal támadott részében való hatályon kívül helyezését és az első-, illetve másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [8] A Kúria a jogerős részítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta. Először a kizárás kérdésében foglalt állást, e tekintetben megállapította, hogy az indítványozó nem igazolta kellőképpen a kizárásra okot adó körülmények fennállását, ezért a másodfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozónak a kizárást megtagadó végzések elleni panasza megalapozatlan volt.
- [9] A Kúria foglalkozott az alvállalkozási szerződés jóerkölcsbe ütközésével. Az erre vonatkozó állítást az I. rendű alperes arra alapította, hogy az indítványozó alvállalkozó alkalmazásával, jelentős árkülönbözet mellett, érdemleges munka végzése nélkül realizált volna extra profitot. A Kúria szerint a Fővárosi Ítéltábla helytállóan mutatott rá arra, hogy az I. rendű alperes pályázat útján, a kedvezőbb árkinálatra tekintettel választotta ki az indítványozót a felújítási munkálatok elvégzésére, a vállalkozási szerződés pedig – az I. rendű alperes írásos jóváhagyása mellett – lehetőséget biztosított az alvállalkozó igénybevétele, így az írásos jóváhagyás elmaradása nem a szerződés érvénytelenségét eredményezte, hanem szerződésszegést valósít meg. Az indítványozó magatartása e körben „az általános társadalmi felfogással nem ellentétes, az erkölcsi normákat nem sérti”.
- [10] A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy az I. rendű alperesnek hiányzik a perbeli legitimációja az alvállalkozási szerződés érvénytelensége vonatkozásában, mert az I. rendű alperes nem tudta igazolni a semmisség megállapításához szükséges védendő jogi érdek fennállását.
- [11] A felülvizsgálati részítéletben foglaltak szerint nem iratellenes az a megállapítás, hogy az I. rendű alperes a jogalap és az összecszerűség tekintetében is vitatta a kártérítési igényt, továbbá helytállóan hivatkozott a Fővárosi

Ítéltábla a kár bekövetkezése és összecszerúsége bizonyíthatatlanságának hiányára. A per kiemelt jelentőségű pernek minősül, amelyben a polgári perrendtartásról szóló – 2018. január 1-jével hatályát veszített – 1952. évi III. törvény 386/J. §-a értelmében a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. A szakértői bizonyítás szükségességéről való előzetes tájékoztatás ennek alapján nem volt elvárta a bíróságoktól. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság tájékoztatta az indítványozót arról, hogy bizonyítási indítványt szükséges előterjesztenie a tűzálló anyagokat érintő kárigénye alátámasztására, amire az indítványozó úgy nyilatkozott, hogy a tájékoztatást érthetetlennek tartja, mert az általa csatolt okiratok tételesen igazolják az elmaradt haszonra alapított kárigényt, és kijelentette, hogy szakértői bizonyítást igénylő kérdés nem áll fenn, ezért a szakértői bizonyításra nem tart igényt. De a kiemelt jelentőségű perekre vonatkozó szabályokon túlmenően is – a bizonyítás általános szabályai alapján – a bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékokat csak az érdemi határozatban kell értékelnie, ezért a Fővárosi Ítéltábla a jogszabályoknak megfelelően járt el azzal, hogy a jogerős részítélet indoklásában adott számot arról, hogy az indítványozó által szolgáltatott okirati bizonyítékokat nem tartotta alkalmasnak az elmaradt haszon bizonyítására.

- [12] A Kúria egyetértett a pótmunkadíj iránti követelés megalapozottságának a Fővárosi Törvényszék általi értékelésével is: az indítványozó az elsőfokú részítélet meghozatala előtt úgy nyilatkozott, hogy a tervezési díjjal kapcsolatban nincs további igénye, továbbá a felek a módosított tervek elkészítését nem tekintették külön díjazandó pótmunkának. Erre tekintettel a Kúria álláspontja szerint a jogerős részítélet nem tartalmaz nyilvánvalóan okszerűtlen bizonyítékmérlegelést.
- [13] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz hiánypótlással kiegészített alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmét állítja, és a Kúria ítéletének megsemmisítését kéri a Fővárosi Ítéltábla ítéletére kiterjedően. Álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal ellentétes az, hogy az ítéltábla – a Kúria felülvizsgálati részítélete által megerősítetten – nem tájékoztatta őt arról, hogy a kár bekövetkezésének és összecszerúságának bizonyításához milyen különleges szakértelem szükséges, illetve mitől „nyilvánvalóan” szükséges a különleges szakértelem. Ráadásul az elsőfokú ítélet nem ejtett szót a szakértői bizonyítás szükségességéről, ezért a másodfokú bíróság olyan kérdésben foglalt állást, amelyre nézve első fokon nem született rendelkezés.
- [14] Ugyancsak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal ellentétes az indítványozó álláspontja szerint az, hogy félként csak a jogerős ítéletből tudhatta meg, hogy az általa beterjesztett okirati bizonyítékokat nem tekintette alkalmasnak az eljáró bíróság, és ezzel együtt nem tudhatta azt, meddig terjed a bíróság saját szakértelme, illetve honnét kezdődően tartja szükségesnek a szakértő bevonását. Az indítványozó az Alkotmánybíróság gyakorlatára is támaszkodva előadta, hogy ez az eljárás sérti a fegyverek egyenlőségének az elvét, amelynek lényege, hogy az ügy szempontjából is jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés, valamint az észrevételek bíróság előtti előadhatósága mindkét fél számára biztosított legyen.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla, valamint annak részítéletének hatályában való fenntartásával a Kúria az indítványozó jogorvoslathoz való jogát is megsértette, mert az elsőfokú ítélet által nem tartalmazott körülményt vettek alapul döntéseikben.
- [16] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának, valamint a törvény előtti egyenlőségnek a sérelmeként értékelte azt, hogy a Kúria egyik ítélkező tanácsa egy eljárásjogi szakkérdésben eltért egy másik tanács korábban közzétett határozatban elfoglalt álláspontjától. Érvéle szerint ilyen esetben kötelező lett volna a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) szerinti jogegységi eljárást kezdeményezni.
- [17] Végül az indítványozó szerint a fent ismertetett sérelmek együttesen a tulajdonhoz való alapvető jogának, valamint az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseinek sérelmét eredményezték.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. §-ok szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [19] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.

- [20] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljárással összefüggésben megfogalmazta azt az elvet, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. A Fővárosi Ítéltábla rámutatott arra a másodfokú részítéletben, hogy az indítványozó kifejezetten nem indítványozta a szakértői bizonyítás elrendelését (10.Gf.40.399/2016/20-III. számú részítélet, 18. oldal). Nem értékelhető alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént az sem, hogy a szakértői bizonyítás szükségességére utalással a Fővárosi Ítéltábla – az indítványozó álláspontja szerint – olyan kérdésben foglalt állást, amelyről az elsőfokú ítélet nem rendelkezett. A másodfokú bíróság a kárigény megalapozottságával, a per egyik fő kérdésével összefüggésben fejtette ki álláspontját, ami ezért nem veti fel az Abtv. 29. §-a szerinti alaptörvény-ellenesség gyanúját. Minderre tekintettel nem indokolja a panasz befogadását az az indítványozói állítás sem, hogy csak a jogerős ítéletből tudhatta meg, hogy az általa beterveztetett okirati bizonyítékok nem alkalmasak követelése alátámasztására.
- [21] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a jogegység biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem – az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése értelmében – a Kúria feladata [lásd újabban: 3345/2018. (X. 26.) AB végzés, Indokolás [18]; kifejezetten az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben: 3289/2017. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [36]}. A jogegységi eljárás szabályozásából nem vezethető le Alaptörvényben biztosított jog arra nézve, hogy a Kúria jogegységi eljárást folytasson le: az csak a Bszi.-ben meghatározott jogosultak indítványával kezdeményezhető. Ennek megfelelően a támadott ítéletek alkotmányosságának megítélése szempontjából nem vet fel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet az, hogy a hasonló ügyekben a bíróságok eltérő következtetésekre jutnak; és sem a XV. cikk (1) bekezdésének, sem a XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét valószínűsítő alaptörvény-ellenesség nem merült fel a panaszban előadottak alapján.
- [22] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogorvoslathoz való jog a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, és tartalmát tekintve azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. A jogorvoslathoz való jogból származik az a követelmény, hogy a jogorvoslat nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására {18/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [10]}. A jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]}, és az alkotmányosság követelményének az egyfokú jogorvoslat eleget tesz {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}. Mindezek fényében az indítványban előadottak nem vetnek fel az Abtv. 29. §-a alapján a befogadást indokoló körülményt, mert sem a másodfokú bíróság, sem a Kúria nem zárta el az indítványozót fellebbezése, illetve felülvizsgálati kérelme előterjesztésétől, a jogorvoslati kérelmekben előadottakra pedig érdemben reagáltak. Abból, hogy a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú részítéletben elégtelennek találta a felperes bizonyítékait követelése alátámasztására, a Kúria pedig a felülvizsgálati részítéletben nem találta jogszabálysértőnek a másodfokú részítéletet, nem következik a jogorvoslathoz való jog sérelme, és nem indokolt a panasznak az Abtv. 29. §-a szerinti befogadása.
- [23] Tekintettel arra, hogy az indítványozó a tulajdonhoz való jogának sérelmét egyéb alapvető jogainak állított megsértéséből vezette le, és ez utóbbiak vonatkozásában az Alkotmánybíróság nem látta teljesültnek az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeket, a panasz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában sem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [24] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseinek sérelmét az általa kifejtett többi alapjogsérelemből következően látta megvalósulni. Mivel ez utóbbi sérelmek megvalósulását az Alkotmánybíróság nem látta kellően alátámasztottnak, ezért csak utal arra, hogy az I. cikk előírásai nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak {3268/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}, ezért egyébként sem szolgálhatnának – egyéb hivatkozás hiányában – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz alapjául.

- [25] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek miatt az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. június 4.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1637/2018.

• • •